

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **JUDr. MUDr. J.R.**, proti žalovanému: **Policejní prezídium ČR, ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál**, sídlem Praha 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6.2009, č.j. PPR-11127-3/ČJ-2009-0099US,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policejního prezidia ČR, ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, ze dne 16.6.2009, č.j. PPR-11127-3/ČJ-2009-0099US, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Severočeského kraje, oddělení pro zbraně a bezpečnostní materiál Most, ze dne 30.3.2009, č.j. KRPU-28229-6/ČJ-2009-0408IZ, o odnětí zbrojního průkazu žalobce.

Žalobce v žalobě uvádí, že mu byly dne 11.1.2009 protiprávně odňaty dvě zbraně i se zbrojním průkazem, o čemž nebyl vyrozuměn, nebylo mu vystaveno žádné potvrzení. Do současné doby mu nebyl sdělen důvod jejich odnětí v rozporu s § 56 zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu (dále jen zákon o zbraních a střelivu nebo zákon) a nebylo ani rozhodnuto o jejich zajištění v rozporu s § 57 zákona. S odstupem téměř dvou měsíců bylo zahájeno správního řízení o odnětí zbrojního průkazu.

Žalobce namítá, že MUDr. L. není jeho praktickou lékařskou, není u ní registrován. Na základě jejího „poukázání“ (termín správního orgánu) nelze rozhodnout o ztrátě jeho zdravotní způsobilosti, když nebyly splněny náležitosti vyžadované zákonem. Ust. § 20 odst.

1 zákona o zbraních a střelivu stanoví, že posuzujícím lékařem se rozumí praktický lékař, u kterého je žadatel nebo držitel zbrojního pasu registrován k léčebné péči. Žalobou napadené rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu je odůvodněno údajnou lékařskou „zprávou“ ze dne 9.2.2009, v níž je pouze uvedeno, že v současné době u něj není vhodné držení zbrojního průkazu, chybí však zmínka o ztrátě zdravotní způsobilosti, jak vyžaduje zákon. Pod touto lékařskou „zprávou“, která je mj. napsaná na výměnném poukazu pro odborné ošetření, je razítko ordinace MUDr. L., která však nebyla a není posuzujícím lékařem žalobcovy zdravotní způsobilosti pro získání zbrojního průkazu, nemá k dispozici jeho zdravotní dokumentaci, není jeho praktickou lékařkou. Přes razítko ordinace je navíc jmenovka MUDr. Š.S., žalobci zcela neznámé lékařky, se kterou nikdy v žádném kontaktu nebyl, tudíž ani ona není jeho posuzující či jinou lékařkou, u níž by byl registrován. Nelze tak dovodit, který lékař zprávu psal, a zároveň chybí adresa žalobcova bydliště.

Dle žalobce byla protizákonně a nepřipustně dovozena údajná ztráta jeho zdravotní způsobilosti, byť zákon o zbraních a střelivu v ustanovení § 20 odst. 3 stanoví posuzujícímu lékaři v případě změny zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu (s následkem ztráty zdravotní způsobilosti) vydat nový posudek o zdravotní způsobilosti, tedy žádné „poukázání“ či doporučení, jak uvádí správní orgán. Dále § 20 odst. 5 zákona o zbraních a střelivu stanoví posuzujícímu lékaři povinnost vyzvat držitele zbrojního průkazu dostavit se a podrobit se před vydáním nového posudku o zdravotní způsobilosti k potřebnému vyšetření, což se v jeho případě nestalo. „Poukázání“ vyhotovené MUDr. L. nebo MUDr. S. je v rozporu i s ustanovením § 20 odst. 6 uvedeného zákona. Žalobce netrpí žádnou nemocí, vadou ani stavem, který vylučuje držení nebo nošení zbraně, na psychiatrii se nikdy neléčil a došlo pouze k bezdůvodnému, protizákonnému omezení jeho svobody s následnou trestně právní odpovědností zúčastněných osob.

Žalobce poukazuje na vady zahájení správního řízení, neboť v oznámení o zahájení řízení ze dne 2.3.2009 chybí v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 s.ř. uvedení skutkové podstaty, dále odkazy na jednotlivé paragrafy v něm uvedené nedávají smysl, v oznámení nebyla jednoznačně stanovena lhůta, dokdy mohou účastníci své návrhy činit.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Podkladem napadeného rozhodnutí o ztrátě zdravotní způsobilosti žalobce byla zpráva o zdravotní nezpůsobilosti k držení střelné zbraně, vystavená lékařkou MUDr. B.L. Posouzení zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu je svěřeno výhradně posuzujícímu lékaři, kterým se pro účely zákona o zbraních rozumí praktický lékař, u něhož je žadatel registrován, neboť Policie ČR není zmocněna k aktivnímu zasahování do posuzování či iniciace přezkumu zdravotního stavu nebo jeho změny u žadatele. Tvrzení žalobce o jeho zdravotní způsobilosti k držení zbrojního průkazu nebylo v průběhu správního řízení doloženo zprávou jeho ošetřujícího lékaře a v době vydání posudku nevyužil postupu podle § 77 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, k podání návrhu na přezkoumání lékařského posudku. Žalovaný považuje změny zdravotního stavu žalobce za velice vážné, pro reálnou možnost zneužití zbraně, jak proti okolí, tak i proti vlastní osobě držitele. U žalobce došlo k jeho prokazatelné hospitalizaci na psychiatrické klinice v Mostě a následnému posouzení jeho zdravotního stavu. Žalobcovo posouzení vlastního zdravotního stavu, přes jeho lékařské vzdělání, nelze považovat za objektivní. Na uvedenou změnu zdravotního stavu žalobce reagovali zúčastnění lékaři v souladu se zněním § 20 zákona o zbraních a střelivu a podali výslednou zprávu na příslušný útvar policie. V případě diagnostikované psychické poruchy pak nelze nedostatek formální stránky posudku o zdravotní způsobilosti považovat za překážku odnětí zbrojního průkazu z důvodu nebezpečí z prodlení.

Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí následující podstatné skutečnosti:

Psychiatrické oddělení Nemocnice Most sdělením ze dne 13.1.2009 informovalo Okresní soud v Mostě, že žalobce byl akutně přijat v souvislosti s agresivním jednáním v místě bydliště, jeho stav vyžaduje další observaci za účelem terapie a diagnostického upřesnění. Ke svému stavu je nekritický, odmítl podepsat pozitivní vstup, proto ponechán proti své vůli, jelikož by mohl bezprostředně ohrozit své okolí. Okresní soud v Mostě usnesením č.j. 18 L 1/2009-2 zahájil dne 16.1.2009 řízení o vyslovení přípustnosti převzetí žalobce do ústavní zdravotní péče (na základě oznámení ústavu zajišťujícího zdravotní péči, že v něm byl žalobce umístěn bez písemného souhlasu). Dne 19.1.2009 byl žalobce z psychiatrického oddělení v Mostě propuštěn, neboť na své propuštění naléhal a již nesplňoval kritéria pobytu proti své vůli, proto soud řízení o vyslovení příslušnosti převzetí žalobce do ústavní zdravotní péče dne 21.1.2009 zastavil.

Na výměnném listu – poukazu k odbornému vyšetření ze dne 9.2.2009 označeného jménem a rodným číslem žalobce (bez uvedení adresy bydliště) je uvedeno: „Dle propouštěcí zprávy z psychiatrie Most pacient propuštěn po podepsání reversu, plánovaná vyš. nedokončena, dop. pravidelný kontakt s psychiatrií a vzhledem k charakteru onemocnění není v současné době vhodné držení zbrojního průkazu“. Daná zpráva je označena razítkem ordinace praktické lékařky MUDr. B.L., které je překryto razítkem lékařky MUDr. Š.S. Razítko je opatřeno podpisem, u něhož nelze rozlišit, které z obou lékařek patří.

Správní orgán I. stupně oznámil dne 2.3.2009 zahájení správního řízení podle ustanovení § 46 správního řádu ve věci odnětí zbrojního průkazu dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona bez další specifikace.

Rozhodnutím č.j. KRPÚ-28229-6/ČJ-2009-0408IZ ze dne 30.3.2009 rozhodl správní orgán I. stupně dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona o zbraních a střelivu o odnětí zbrojního průkazu č. AL 048547 pro skupiny A, B, C, D, E vydaného žalobci dne 1.8.2007, neboť žalobce pozbyl zdravotní způsobilost podle ustanovení § 20 zákona o zbraních. Vycházel ze shora uvedené lékařské zprávy ze dne 9.2.2009.

Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl s tím, že správní řízení bylo zahájeno z moci úřední na podnět MUDr. Š.S., praktické lékařky, která postupovala v souladu s § 20 odst. 3 zákona o zbraních. Žalobce byl prokazatelně hospitalizován na psychiatrickém oddělení, odkud byl propuštěn po podepsání negativního reversu. Propouštěcí zpráva byla zaslána do ordinace praktického lékaře MUDr. L., která tuto postoupila na místně příslušný útvar policie. Účastník neurčil svého ošetřujícího lékaře, ač je mu tato povinnost uložena zněním § 52 s.ř. (důkazy na podporu svých tvrzení), a proto žalovaný považoval MUDr. L. za ošetřujícího lékaře žalobce. Držitel zbrojního pasu má povinnost dostavit se k posuzujícímu lékaři, pokud byl vyzván, aby se před vydáním nového posudku o zdravotní způsobilosti podrobil potřebnému vyšetření, ovšem ošetřující lékař zákonnou povinnost provést nebo nařídít další potřebná vyšetření před vydáním nového posudku nemá. Pokud se žalobce odvolává na původní rozhodnutí o své zdravotní způsobilosti platné do 10.5.2011, toto si sám vystavil a takový posudek nemá žádnou relevanci, neboť žalobce nevykonává lékařskou praxi, ale je u Advokátní komory veden jako samostatný advokát. Zákon o zbraních nestanovil formální náležitosti posudku o zdravotní způsobilosti, a tak napadená forma postoupené informace o změně zdravotního stavu nemá na tuto vliv.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Věc posoudil následovně:

Zahájení správního řízení sice bylo stíženo vadou neuvedení důvodu zahájení správního řízení, zde změny zdravotního stavu žalobce, avšak v rozhodnutí správního orgánu I.st. se žalovaný dozvěděl o důvodech rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu a své námitky v odvolání uplatnil, proto uvedená vada neurčitosti zahájení řízení neměla takovou intenzitu, aby nesprávným postupem správního orgánu bylo žalobci odepřeno právo na spravedlivý proces. Soud neshledává žalobou tvrzené vady užití nesprávných odkazů na zákonná ustanovení, tvrzená absence poučení o lhůtách k vyjádření v zahájení správního řízení je také bez právní relevance.

K výzvě soudu MUDr. L. sdělila, že posudek vypracovala MUDr. S., zastupující lékařka z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti MUDr. L., a to na základě propouštěcí zprávy z ledna 2009, která byla na jejich obvod doručena, a v níž bylo v doporučení propouštěcího lékaře upozorněno na nevhodnost držení zbrojního průkazu. Vzhledem k tomu, že tato zpráva byla zaslána MUDr. L., aniž by jí žalobce sdělil, že se přehlásil k jinému praktickému lékaři, a nikdo ji nepožádal o výpis z jeho dokumentace, domnívala se zastupující lékařka, že je žalobce stále jejím pacientem. Zjištěním u VZP MUDr. L. následně zjistila, že žalobce byl u ní registrován od 27.1.1999, od 1.7.1999 je však registrován v Ústí nad Labem, zřejmě u MUDr. B.

Ze sdělení MUDr. L. vyplývá, že není praktickou lékařkou žalobce od 1.7.1999, tudíž ji (resp. její zástupkyni) nelze považovat za posuzující lékařku žalobce ve smyslu § 20 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu. Posudek ze dne 9.2.2009 tak vypracovala osoba k tomu nepřislušná. Správní řízení je ovládáno zásadou materiální pravdy dle § 3 s.ř., pokud žalobce v odvolání sporoval, že MUDr. L., resp. MUDr. S., je jeho praktickým lékařem, bylo na žalovaném zjistit, kdo je praktickým lékařem žalobce. Žalobci svědčilo pouze břemeno tvrzení sporováním osoby praktického lékaře, závěr žalovaného o neprokázání nepřislušnosti MUDr. L. (MUDr. S.) netvrzením jiného lékaře nemá oporu v zákoně. Správní řízení není ovládáno stejnými zásadami jako řízení podle o.s.ř. a neplatí v něm mimo jiné povinnost tvrzení a důkazního břemena v takové podobě jako v civilním procesu. Pokud by však žalobce neměl zvoleného žádného ošetřujícího lékaře, lze za posuzujícího lékaře ve smyslu § 20 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu považovat v daném případě ošetřujícího lékaře v psychiatrickém oddělení nemocnice Most. Žalobce přirozeně není oprávněn sám sobě vystavit posudek o zbrojním průkaz bez ohledu na skutečnost, zda je praktikujícím lékařem či nikoli. MUDr. S. jakožto zástupce MUDr. L. byla oprávněna činit úkony namísto MUDr. L., avšak v rozhodné době MUDr. L. nebyla praktickou lékařkou žalobce a tudíž nebyla posuzujícím lékařem dle § 20 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu. Sdělení ze dne 9.2.2009 nebylo vypracováno posuzujícím lékařem dle § 20 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu a nemohlo tak být podkladem pro odnětí zbrojního průkazu žalobcem. Správní orgán sice není odborně nadán přezkumu závěru lékaře o zdravotní způsobilosti, avšak je oprávněn a k námitce účastníka povinen přezkoumat, zda posudek (podklad) byl zpracován v souladu se zákonem.

Zákon o zbraních a střelivu pak v § 20 odst. 5 stanoví, že v případech uvedených v odstavci 3 je držitel zbrojního průkazu povinen dostavit se na vyzvání posuzujícího lékaře v určeném termínu k lékaři a podrobit se před vydáním nového posudku o zdravotní způsobilosti potřebnému vyšetření. Z textu ustanovení odst. 5 zákona plyne, že podmínkou

pro vydání nového posudku o zdravotní nezpůsobilosti je vyšetření držitele zbrojního průkazu posuzujícím lékařem. Ostatně shodně postupuje posuzující lékař při vydání posudku o zdravotní způsobilosti dle § 20 odst. 1. Posuzujícím lékařem dle odst. 3 je praktický lékař držitele zbrojního průkazu, neboť jemu je z lékařské evidence známo, že jeho pacient je držitelem zbrojního průkazu. Ust. § 20 odst. 3 stanoví, že posuzující lékař je povinen zaslat nový posudek **bez zbytečného odkladu** příslušnému útvaru policie. Pojem bez zbytečného odkladu lze vztáhnout na celé řízení o vydání nového posudku, nikoli pouze na odeslání již vypracovaného posudku. Apel na včasnost však nevylučuje bez dalšího vyšetření držitele zbrojního průkazu. Akcentovanou bezodkladností neprovedením vyšetření držitele zbrojního průkazu vzniká střet práva držitele zbrojního průkazu na spravedlivý proces a veřejného zájmu na ochranu společnosti před držitelem zbrojního průkazu, jehož zdravotní stav může vést k ohrožení ostatních nebo jeho samotného. Při poměřování střetu obou zájmů bude vždy nutné vycházet z konkrétních okolností případu. Pokud by praktické lékařce držitele zbrojního průkazu byla zaslána lékařská zpráva predikující setrvalý neblahý zdravotní stav zakládající zdravotní nezpůsobilost držitele zbrojního průkazu, převáží zájem společnosti na ochraně před držitelem zbrojního průkazu a posuzující lékař je oprávněn (povinen) vypracovat nový posudek bez vyšetření držitele, neboť lékařská zpráva ošetřujícího lékaře držitele je dostatečným podkladem pro posudek. Pokud lékařská zpráva ošetřujícího lékaře neobsahuje dostatečné podklady pro vypracování nového posudku, je posuzující lékař povinen držitele osobně vyšetřit.

Správní spis neobsahuje propouštěcí zprávu psychiatrického oddělení, nelze tak poměřit výše uvedené konkurenční právem chráněné zájmy. Ze správního spisu plyne, že zbraně byly žalobci zajištěny, proto veřejný zájem na ochranu společnosti před nezpůsobilým držitelem zbrojního průkazu byl dostatečně konzumován, o to více mělo být posíleno právo žalobce na spravedlivý proces, pokud v odvolání namítal neprovedení vyšetření a absenci ztráty zdravotní způsobilosti. Žalovaným uvedená možnost přezkumu posudku dle § 77 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb. míří mimo oblast správního řízení a to již z důvodu existence lhůt ve správním řízení, kdy se žalobce o existenci posudku dozvěděl teprve ze správního rozhodnutí I.st. Posudek byl zjevně zaslán pouze správnímu orgánu, nikoli žalobci. Jak výše uvedeno, namítanou vadou podkladu je povinen se vypořádat správní orgán, což žalovaný neučinil.

K vytýkané formální stránce posudku lze uvést, že není zákonem předepsána. Ze sdělení MUDr. S. (výměnném listu – poukazu k odbornému vyšetření ze dne 9.2.2009) je patrná identifikace žalobce uvedením jeho jména a rodného čísla. Zákon nijak nestanoví rozsah posudku o zdravotní (ne)způsobilosti, proto lze sdělení lékaře o „nevhodnosti držení zbrojního průkazu“ považovat za dostatečné ve smyslu negativního stanoviska o zdravotní způsobilosti držitele zbrojního průkazu. Ostatně posudek o zdravotní způsobilosti k vydání zbrojního průkazu bude obsahovat také strohé konstatování o zdravotní způsobilosti žadatele.

Žalovaný rozhodl na základě podkladu pořízeného v rozporu se zákonem, neboť posudek nebyl vypracován posuzujícím lékařem dle § 20 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu. Neúplný obsah správního spisu nasvědčuje tomu, že neprovedením vyšetření žalobce bylo žalobci odepřeno právo na spravedlivý proces neprovedením jeho vyšetření, proto soud shledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vady řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Jelikož bylo správní řízení zahájeno pouze na podnět MUDr. S., bude správní orgán povinen z úřední činnosti zjistit, zda žalobce pozbyl zdravotní způsobilost, neboť podmínkou pro odnětí zbrojního průkazu dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona není výlučně posudek posuzujícího

lékaře dle § 20 odst. 3 zákona, nýbrž skutečný stav, zdravotní stav držitele zbrojního průkazu. Zjistí-li správní orgán dotazem na příslušné zdravotnické zařízení, že držitel pozbyl zdravotní způsobilost pro držitele zbrojního průkazu, budou dány pro odnětí zbrojního průkazu, zejména pokud v rámci trestního řízení proti žalobci byl vypracován posudek o jeho zdravotním stavu. Ust. § 25 zákona stanoví pouze „kontrolní zpětný“ mechanismus, aniž by založil výlučnou podmínku nového posudku pro odnětí zbrojního průkazu. Podnětem pro zahájení správního řízení může být jakákoliv informace, shodně podkladem pro rozhodnutí může být jakákoliv lékařská zpráva příslušného lékaře. Sdělení psychiatrického oddělení Okresního soudu v Mostě nelze považovat za lékařskou zprávu o zdravotním stavu žalobce a posudek MUDr. S. nesplňuje podmínky dle § 25 zákona. O odnětí zbrojního průkazu rozhoduje příslušný orgán policie a nikoli lékař. V této souvislosti soud správnímu orgánu připomíná ust. § 36 odst. 3 s.ř.

Žalobce měl se ve věci úspěch, avšak žádné náklady mu nevznikly, proto soud rozhodl o nákladech řízení, jak ve výroku II uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 13.3.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu